

Nagbuhos ba si Maria ng pabango sa paa ni Hesus?

Si Maria, na tinawag na Magdalene, ay hindi kapatid ni Lazarus. Ang tanging impormasyon lamang na mayroon tayo tungkol kay Maria Magdalene ay na siya ay napalaya mula sa mga masasamang espiritu at naroroon siya noong ipinako sa krus at muling pagkabuhay ni Jesus, na kasama ang kanyang ina, si Maria.

Nagbuhos ba si Maria ng pabango sa paa ni Hesus?

Narrative of the ebanghelista João

Isinalaysay ng ebanghelista na si Juan na si Jesus, anim na araw bago ang kapistahan ng Paskuwa, ay nagpunta sa lungsod ng Betania, lungsod ng Lazaro, na namatay sa loob ng apat na araw at binuhay ni Jesus mula sa mga patay (Juan 12: 1).

Inaalok ang isang hapunan at, tulad ng dati, naghahain si Marta ng mesa, kung saan sina Jesus at Lazarus, bukod sa iba pa (Lucas 10:40; Juan 12: 2).

Sa isang tiyak na sandali, sa panahon ng hapunan, sa presensya ng mga alagad, si Maria ay kumuha ng isang arrátel [1] na purong nard na pamahid, na napakahalaga, at pinahiran ang paa ni Jesus. Pagkatapos ay pinatuloy niya ang pagpapatuyo ng mga paa ni Jesus ng kanyang buhok, sa gayon ang bahay ay pabango ng amoy ng pamahid (Juan 12: 3).

Ito ang parehong Maria na tumayo sa paanan ni Jesus upang makinig sa kanyang mga aral, habang si Marta ang nag-aalaga ng mga gawain sa bahay (Juan 11: 2; Lucas 10:42).

Mga salaysay ng mga ebanghelista na sina Mateo at Marcos

Ang mga ebanghelista na sina Mateo at Marcos ay nagkuwento ng isang katulad na kaganapan, na nakikipag-usap sa isang babae na nagbuhos ng isang pabango, isang kilos na katulad ng ginawa ni Maria, kapatid ni Lazarus, gayunpaman, ang babaeng ito ay binuhusan ng nard sa ulo ni Jesus at hindi ginamit ang kanyang buhok tuyuin mo

Ang ebanghelista na si Marcos ay naglalagay ng kaganapan sa oras bilang dalawang araw bago ang Pasko ng Pagkabuhay, at kapwa sina Mateo at Marcos ay pinaglaruan ang lugar bilang tahanan nina Simon na ketongin (Marcos 14: 1-3; Mat 26: 6-7).

Hindi tulad ni Juan, ang mga ebanghelista na sina Mateo at Marcos ay hindi nairehistro ang pangalan ng babae, na nagpapakita na siya ay isang estranghero mula sa bilog ng mga apostol, dahil kilala ng lahat sina Lazarus at ang kanyang dalawang kapatid na sina Marta at Maria.

Ang pag-alam sa pagkakakilanlan ng tao o sa kanilang relasyon sa isa pa, na kilalang kilala, ay hindi nakakalimutan na iparehistro ng mga tagapagsalaysay ang pangalan ng tao. Ang ebanghelista na si Juan ay hindi binanggit ang pangalan ng babaeng Samaritano, sapagkat siya ay kabilang sa isang taong hindi nakikipag-usap sa mga Hudyo, siya ay isang babae at isang dayuhan, samakatuwid, ang mga alagad ay walang kalapitan sa kanya. Ang nagmarka sa babae ay ang kanyang pinagmulan, Samaria, at ang hindi pagkakasundo sa pagitan ng mga Samaritano at Hudyo, mga bagay na sapat na mahalaga para sa

salaysay (Juan 4: 7).

Salaysay ng ebanghelista na si Lucas

Ikinuwento ni Lucas ang isa pang kaganapan, na kinasasangkutan ni Jesus at isang babae, nang anyayahan siya ng isang Pariseo na kumain. Nang makaupo si Jesus sa hapag, may isang babaeng lumapit na, umiiyak, hinugasan ang mga paa ni Jesus ng luha at pinahid ang kanyang mga paa sa kanyang buhok; at pagkatapos ay hinalikan at pinahiran ang paa ni Jesus ng pamahid na nasa sisidlan (Luc. 7: 37-38).

Ang Pariseo, nang makita ang eksenang ito, ay nagbulongbulong, sinasabing: “Kung siya ay isang propeta, malalaman niya kung sino at aling babae ang humipo sa kanya, dahil siya ay makasalanan” (Lukas 7:39). Kilala ng Pariseo ang babae at tinawag siyang makasalanan, ngunit hindi siya kilala ng ebanghelista na si Lucas at hindi rin magiging mahalaga ang kanyang pangalan, dahil wala siyang relasyon sa ibang mga tauhan ng Bagong Tipan.

Mga Synoptic Gospel

Ang nakikita mula sa pagbabasa ng mga synoptic gospel ay na, anim na araw bago ang kapistahan ng Paskuwa, si Maria, kapatid na babae ni Lazarus, sa lungsod ng Betania, sa panahon ng isang hapunan, pinahiran ang paa ni Jesus at pinahid sa kanyang buhok. Nang maglaon, isa pang babae, na ang pangalan ay hindi isiniwalat, sa bahay ni Simon na ketongin, ay nagbuhos ng parehong pabango sa ulo ni Jesus, kaya pinahiran ang kanyang katawan (Mt 26: 7 at 12; Marcos 14: 3 at 8).

Sa mga salaysay ng mga ebanghelista na sina Mateo at Marcos, si Jesus ay nasa Betania, sa bahay ng ketongin na si Simon, nang ibuhos ng isang babae ang isang mamahaling bote ng pabango sa kanyang ulo. Ang aksyon ng babae ay pumukaw sa galit sa mga alagad, na sinabing ang pabango ay napakamahal at maaari itong ibigay sa mga mahihirap. Si Jesus naman ay sinaway ang mga alagad, na binibigyang diin ang batas (Deut 15:11), at ang kilos ng babaeng iyon ang tagapagsalita ng kanyang kamatayan at libingan, at ang pangyayaring iyon ay maiuulat saan man ang ebanghelyo ay inanunsyo (Mat 26: 10-13; Marcos 14: 6-9).

Sinabi ni John, sa kanyang Ebanghelyo, na ang kaganapan ay nangyari sa Betania, anim na araw bago ang Pasko ng Pagkabuhay, at naroroon si Lazarus. Itinuro niya na kinuha ni Maria ang pabango at pinahiran ang mga paa ni Jesus, pinahid sa kanyang buhok, habang si Marta ay naghahain ng mesa, na nagpapahiwatig na ang hapunan ay naganap sa bahay ni Lazarus.

Si Maria, na tinawag na Magdalene, ay hindi kapatid ni Lazarus. Ang tanging impormasyon lamang na mayroon tayo tungkol kay Maria Magdalene ay na siya ay napalaya mula sa mga masasamang espiritu at naroroon siya noong ipinako sa krus at muling pagkabuhay ni Jesus, na kasama ang kanyang ina, si Maria.

“At ang ilang mga babaeng pinagaling ng mga masasamang espiritu at sakit, si Maria, na tinawag na Magdalene, na pinagmulan ng pitong demonyo” (Lukas 8: 2).

Si Maria Magdalena din, ay hindi ang makasalanang babae na naghugas ng paa ni Jesus ng luha sa bahay ng Pariseo, tulad ng iniulat ng ebanghelista na si Lukas. Walang batayan sa Bibliya para sa pagsasaalang-alang kay Maria Magdalene bilang isang patutot o makasalanan o, bilang kapatid ni Lazarus.

Si San Gregoryong Dakila, na nabuhay ng halos 1500 taon, ay ang isang maling pagkilala kay Maria Magdalene bilang

“makasalanan” ng Lucas 8, talata 2, at bilang parehong Maria ng Betania, kapatid ni Lazarus.

Ang Marias

Nilinaw ng ebanghelista na si Juan na ang babaeng nagpahid ng mga paa ni Kristo sa Betania sa isang hapunan ay si Maria, na kapatid ni Lazarus (Juan 11: 2). Malamang na ang ebanghelista ay nagkamali tungkol sa pagkakakilanlan ng taong pinahiran ang mga paa ni Kristo at pinatuyo ng kanyang buhok, tulad ng alam niya pareho: Si Maria, kapatid ni Lazarus at Mary Magdalene, kaya't sumusunod na ang babaeng nagpahid sa paa ni Jesus ay hindi si Mary Magdalene.

Ang ebanghelista na si Lucas, matapos isalaysay ang yugto ng babae na, sa bahay ng isang Pariseo, ay hinugasan ng luha ang mga paa ni Jesus at pinahid sa kanyang buhok, ay tinukoy si Maria Magdalene bilang isang tagasunod ni Jesus, kasama ang ibang mga kababaihan. Samakatuwid, alam ng ebanghelista na si Lucas si Maria Magdalene, at walang dahilan kung bakit tinanggal niya ang kanyang pangalan, kung ang babaeng naghugas ng paa ng mga luha ni Jesus ay talagang si Maria Magdalene.

Mahalagang banggitin na ang pangyayaring isinalaysay ng minamahal na doktor ay naganap sa paligid ng Galilea at, sa ibang oras ng Paskuwa, partikular na ang Paskuwa na nauna sa pagkamatay ni Cristo. Ang huling Paskuwa ay naiulat lamang sa kabanata 22, habang ang kwento ng babaeng nagdidilig ng paa ni Jesus ay naiulat sa kabanata 7 ng ebanghelyo ni Lucas.

Sa kabila ng mga pagkakatulad sa pagitan ng mga kwentong isinalaysay ng mga ebanghelista, ang mga salaysay nina Mateo at Marcos ay tumutukoy sa parehong babae na, sa kabilang banda, ay hindi si Maria, ang kapatid ni Lazarus, o ang makasalanan na iniulat ni Lucas.

Ang mga pagkakaiba sa pagitan ng kuwentong isinalaysay nina Mateo at Marcos, na isinalaysay nina Lucas at Juan, ay nagpapahiwatig na ang kuwentong isinulat nina Mateo at Marcos ay nakikipag-usap sa isang babaeng hindi kilala ng mga apostol. Ibinuhos niya ang mahalagang balsamo sa ulo ni Cristo, habang ang dalawang babae, si Maria, kapatid ni Lazarus at ang makasalanan, ay pinahiran ang mga paa ni Kristo.

Si Mateus at Marcos ay hindi nag-refer sa katauhan ni Lazarus, sa kabila ng kanilang makasaysayang kahalagahan, at hindi rin sila tumutukoy kay Maria, kapatid na babae ni Lazaro, isang babaeng kilala ng mga alagad.

Bagaman si Jesus ay nasa Betania, na pinuno ni Maria at ng kanyang kapatid na si Marta, Si Jesus ay naghahapunan sa bahay ni Simon na ketongin dalawang araw bago ang Pasko ng Pagkabuhay, at hindi anim na araw, tulad ng sinabi sa atin ng ebanghelista na si Juan.

Ang babaeng bahagi ng salaysay ni Mateo at Marcos ay hindi nagamit ang kanyang buhok upang matuyo ang mga paa ni Jesus, ibinuhos lamang niya ang pabango, na humantong sa konklusyon na hindi iyon si Maria, kapatid ni Lazarus, at maging si Maria. Magdalene, na kilalang kilala ng mga alagad.